

Considerații cu privire la infracțiunea prevăzută de art. 89 din OUG nr. 195/2002 – părăsirea locului accidentului

Lect. univ. dr. Laura Stănilă*
Facultatea de Drept și Științe Administrative
Universitatea de Vest din Timișoara

Abstract: *The offense of leaving the place of the accident provided by art. 89 of OUG no. 195/2002 still arouses the doctrine's attention due to the many interpretations of both the courts and the criminal authors on the essential requirements set out in its constitutive content. In 2008 the Romanian General Prosecutor filed an appeal on points of law to ensure uniform practices regarding the proper legal classification of the offense. The Romanian Supreme Court sliced upon the meaning of the expression "bodily or health injury" but there are other problems of interpretation, including the circumscription of premise situation of this crime.*

Key terms: *accident, premise situation, bodily or health injury, legal object.*

Rezumat: *Infracțiunea de părăsire a locului accidentului prevăzută de art. 89 din OUG nr. 195/2002 suscită încă atenția doctrinei datorită multiplelor interpretări atât ale doctrinei, cât și ale practicii judiciare asupra cerințelor esențiale ale conținutului său constitutiv. În 2008, Procurorul General al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție a promovat un recurs în interesul legii pentru a asigura o jurisprudență unitară în ceea ce privește corecta încadrare juridică a faptei. Instanța Supremă a tranșat problema înțelesului expresiei "vătămare a integrității corporale sau sănătății" dar au rămas nerezolvate alte chestiuni, cum ar fi aceea a sferei situației premisă în cazul acestei infracțiuni.*

Termeni cheie: *accident de circulație, obiect juridic, situație premisă, vătămarea integrității corporale.*

Articolul 89 din OUG nr. 195/2002 modificată incriminează două fapte de ilicit penal: părăsirea locului accidentului (alineatul 1) și modificarea stării locului sau ștergerea urmelor accidentului de circulație din care a rezultat uciderea sau vătămarea integrității corporale ori a sănătății uneia sau mai multor persoane.

---

* stanila_laura@drept.uvt.ro.

Obiectul juridic al infracțiunilor prevăzute de art. 89 din OUG nr. 195/2002 îl constituie valoarea socială constând în siguranța circulației pe drumurile publice și relațiile sociale create în jurul acestei valori pentru a căror ocrotire legiuitorul a instituit în sarcina conducătorului vehiculului sau a instructorului auto, aflat în procesul de instruire, sau a examinatorului autorității competente, aflat în timpul desfășurării probelor practice ale examenului pentru obținerea permisului de conducere, implicați într-un accident de circulație în urma căruia a rezultat uciderea sau vătămarea integrității corporale ori a sănătății uneia sau mai multor persoane ori dacă accidentul s-a produs ca urmare a unei infracțiuni, a obligației de a nu părăsi locul producerii accidentului fără încuviințarea organelor de poliție. Rațiunea impunerii de către legiuitor a unei asemenea obligații rezidă în aceea că, în momentul producerii unui accident cu victime sau ca urmare a comiterii unei infracțiuni, organele judiciare sunt chemate să stabilească cu acuratețe împrejurările producerii accidentului, să identifice persoanele suspecte de comiterea acestuia, să adune probe concludente în vederea conturării unei imagini cât mai clare asupra condițiilor reale care să servească în operațiunea de tragere la răspundere penală a celor vinovați. În literatura de specialitate¹ s-a arătat că infracțiunea de părăsire a locului accidentului are și un obiect juridic adiacent, fiind ocrotite în subsidiar prin incriminarea acestei fapte și relațiile sociale referitoare la înfăptuirea justiției, fiind îngreunată, în cazul săvârșirii acestei infracțiuni, activitatea de aflare a adevărului, precum și relațiile sociale referitoare la acordarea primului ajutor victimelor accidentelor de circulație, opinie la care ne raliem și noi. Fiind o infracțiune de pericol, pentru care nu există un suport material al valorii sociale ocrotite, infracțiunea este lipsită de obiect material.

Subiect activ al infracțiunii prevăzute de art.89 din OUG nr. 195/2002 poate fi o persoană fizică care are calitatea de:

- conducător al unui vehicul;
  - instructor auto, aflat în procesul de instruire;
  - examinator al autorității competente, aflat în timpul desfășurării probelor practice ale examenului pentru obținerea permisului de conducere,
- care au fost implicată într-un accident de circulație în urma căruia a rezultat uciderea sau vătămarea integrității corporale ori a sănătății uneia sau mai multor persoane ori dacă accidentul s-a produs ca urmare a unei infracțiuni.

Prin urmare vorbim în cazul acestei infracțiuni despre un subiect activ calificat, legea instituind condiții speciale privind calitatea sa.

În varianta incriminată de art. 89 al. 2, subiect activ este persoana care modifică starea locului sau a șterge urmele accidentului de circulație din care a rezultat uciderea sau vătămarea integrității corporale ori a sănătății uneia sau mai multor persoane, putând avea această calitate orice persoană. Subiect pasiv al infracțiunii este Statul.

Participația penală poate fi posibilă în forma instigării sau complicității. Coautoratul nu este posibil în cazul variantei tip incriminate prin art. 89 al.1 din OUG nr. 195/2002, imposibilitate ce decurge din calitatea de subiectului activ (conducător de vehicul) care realizează o activitate ce se poate desfășura doar *in persona propria* (conducerea vehiculului). Dacă doi conducători de autovehicule au provocat un accident de circulație care a avut ca urmare moartea sau vătămarea integrității corporale sau sănătății unei persoane, fiecare va fi autor unic al unei infracțiuni distincte de părăsire a locului accidentului. De asemenea, suntem de părere că în cazul

---

¹ A. Hotca, M. Dobrinoiu, *Infracțiuni prevăzute în legi speciale. Comentarii și explicații*, Ediția a 2-a, Editura C.H. Beck, București 2010, p. 518.

instructorilor și examinatorilor care părăsesc locul accidentului produs în procesul de instruire, dacă sunt cel puțin doi examinatori sau instructori în vehiculul implicat în accident, fiecare va fi autor unic al unei infracțiuni de părăsire a locului accidentului incriminată de art. 89 al. 1 teza a II-a sau a III-a.

În varianta incriminată de art. 89 al. 2 - ștergerea urmelor accidentului – coautoratul este posibil, constând în acțiunile concertate directe a cel puțin două persoane care au ca rezultat ștergerea, alterarea sau modificarea urmelor produse în urma unui accident de circulație.

Situația premisă constă în producerea unui accident de circulație anterior realizării elementului material. Legiuitorul a instituit două condiții referitoare la situația premisă:

- accidentul trebuie să fi avut loc pe drumurile publice sau să fi avut originea pe drumurile publice;
- accidentul să fi avut ca urmare anumite consecințe indicate în norma de incriminare², respectiv să fi provocat moartea sau vătămarea integrității corporale sau sănătății mai multor persoane sau să se fi produs ca urmare a unei infracțiuni.

OUG nr. 195/2002 republicată conține o normă interpretativă prin care ne este indicată sfera noțiunii de *accident*. Astfel, potrivit art. 75, accidentul de circulație este evenimentul care întrunește cumulativ următoarele condiții:

-s-a produs pe un drum deschis circulației publice ori și-a avut originea într-un asemenea loc;

-a avut ca urmare decesul, rănirea uneia sau mai multor persoane ori avarierea a cel puțin unui vehicul sau alte pagube materiale;

-în eveniment a fost implicat cel puțin un vehicul în mișcare;

În cazul producerii unui accident de circulație, conducătorul vehiculului implicat în producerea acestuia, în cazul în care a rezultat moartea sau vătămarea integrității corporale ori a sănătății unei persoane, *este obligat să ia măsuri de anunțare imediată a poliției, să nu modifice sau să șteargă urmele accidentului și să nu părăsească locul faptei*. Orice persoană care este implicată sau are cunoștință de producerea unui accident de circulație în urma căruia a rezultat moartea sau vătămarea integrității corporale ori a sănătății uneia sau mai multor persoane, precum și în situația în care în eveniment este implicat un vehicul care transportă mărfuri periculoase, este obligată să anunțe de îndată poliția și să apeleze numărul național unic pentru apeluri de urgență 112, existent în rețelele de telefonie din România. *Este prohibită expres schimbarea poziției vehiculului implicat într-un accident de circulație în urma căruia a rezultat moartea sau vătămarea integrității corporale ori a sănătății uneia sau mai multor persoane, modificarea stării locului sau ștergerea urmelor accidentului, fără încuviințarea poliției care cercetează accidentul*.

Relevante pentru existența situației premisă în cazul acestei infracțiuni sunt doar accidente de circulație în urma cărora s-a produs moartea sau vătămarea integrității corporale sau sănătății uneia sau mai multor persoane sau accidente produse ca urmare a unei infracțiuni, indiferent de urmările produse, în acest din urmă caz.

În legătură cu înțelesul sintagmei *vătămarea integrității corporale sau sănătății uneia sau mai multor persoane*, produse prin accidentul de circulație, Înalta Curte de Casație și Justiție în soluționarea unui recurs în interesul legii a statuat că această sintagmă conținută în dispozițiile art. 89 al. 1 din OUG nr. 195/2002 republicată, se interpretează în sensul că se referă doar la *vătămările care necesită pentru vindecare îngrijiri medicale mai mari de 10 zile, precum și la*

---

² C.Turianu, *Infracțiunile rutiere*, Editura All Beck, București 2000, p. 191.

celelalte urmări prevăzute de art. 182 alin. 2 din C.pen. 1968.³ Orice vătămări care au produs leziuni ce au necesitat pentru vindecare mai puțin de 10 zile de îngrijiri medicale nu prezintă relevanță pentru existența situației premisă.

În mod corect literatura de specialitate a semnalat faptul că, în condițiile intrării în vigoare a Noului Cod penal, această interpretare trebuie reconsiderată întrucât vătămarea corporală din culpă constituie infracțiune numai dacă este săvârșită de o persoană aflată sub influența băuturilor alcoolice ori a unei substanțe psihoactive sau în desfășurarea unei activități ce constituie prin ea însăși o infracțiune.⁴

OUG nr. 195/2002 republicată prevede o serie de obligații în sarcina conducătorilor auto care au rolul de a preveni producerea accidentului de circulație și pentru asigurarea reparării prejudiciilor produse prin accidentele de circulație, după cum urmează:

1. Vehiculele înmatriculate sau înregistrate, cu excepția celor cu tracțiune animală, care circulă pe drumurile publice, trebuie să aibă asigurare obligatorie pentru răspundere civilă în caz de pagube produse terților prin accidente de circulație, conform legii. Poliția rutieră dispune măsura reținerii certificatului de înmatriculare sau înregistrare și retragerea plăcuțelor cu numărul de înmatriculare sau de înregistrare a vehiculelor neasigurate, aflate în trafic, eliberând dovadă fără drept de circulație. Dacă deținătorul vehiculului nu face dovada asigurării acestuia, după 30 de zile de la data reținerii certificatului și retragerii plăcuțelor de înmatriculare, poliția rutieră dispune radierea din evidență a vehiculului.

2. Este interzisă consumarea, de către conducătorul de autovehicul sau tramvai, instructorului auto atestat care se află în procesul de instruire practică a unei persoane pentru obținerea permisului de conducere, precum și examinatorului autorității competente în timpul desfășurării probelor practice ale examenului pentru obținerea permisului de conducere sau pentru oricare dintre categoriile ori subcategoriile acestuia, implicat într-un accident de circulație, de alcool sau de substanțe ori produse stupefiante sau medicamente cu efecte similare acestora, după producerea evenimentului și până la testarea concentrației alcoolului în aerul expirat sau recoltarea probelor biologice. Dacă cei în cauză încalcă această obligație, se consideră că rezultatele testului sau ale analizei probelor biologice recoltate reflectă starea conducătorului, a instructorului auto sau a examinatorului respectiv în momentul producerii accidentului.

3. Dacă s-a produs un accident de circulație în urma căruia a rezultat numai avarierea vehiculelor și/sau alte pagube materiale, conducătorii vehiculelor implicate sunt obligați: a) să scoată imediat vehiculele în afara părții carosabile ori, dacă starea vehiculelor nu permite acest lucru, să le deplaseze cât mai aproape de bordură sau acostament, semnalizându-le prezența; b) să se prezinte la unitatea de poliție competentă pe raza căreia s-a produs accidentul în termen de cel mult 24 de ore de la producerea evenimentului pentru întocmirea documentelor de constatare. Nu au aceste obligații:

a) conducătorii vehiculelor care încheie o constatare amiabilă de accident, în condițiile legii;

b) conducătorul de vehicul care deține o asigurare facultativă de avarii auto, iar accidentul de circulație a avut ca rezultat numai avarierea propriului vehicul.

---

³ Înalta Curte de Casație și Justiție, secțiile unite, dec. nr. 66/2007, publicată în „Monitorul oficial al României”, partea I, nr. 537/16 iulie 2008, partea I.

⁴ M.A. Hotca, D. Lupașcu, M. Damaschin, B. Onica-Jarka, *Practică judiciară neunitară comentată. Examen selectiv*, Editura Universul Juridic, București 2012, p. 71.

4. Proprietarul, deținătorul mandatat sau conducătorul auto al cărui autovehicul, remorcă, tramvai sau moped a fost avariat în alte împrejurări decât într-un accident de circulație este obligat să se prezinte în 24 de ore de la constatare la unitatea de poliție pe raza căreia s-a produs evenimentul, pentru întocmirea documentelor de constatare, cu excepția cazului în care există o asigurare facultativă în baza căreia pot fi despăgubite pentru avarierea vehiculelor respective.

Elementul material al infracțiunii prevăzute de art. 89 al.1 din OUG nr. 195/2002 republicată constă în părăsirea locului accidentului de către conducătorul vehiculului sau de către instructorul auto, aflat în procesul de instruire, sau de examinatorul autorității competente, aflat în timpul desfășurării probelor practice ale examenului pentru obținerea permisului de conducere, implicat într-un accident de circulație în urma căruia a rezultat uciderea sau vătămarea integrității corporale ori a sănătății uneia sau mai multor persoane ori dacă accidentul s-a produs ca urmare a unei infracțiuni, fără încuviințarea poliției care efectuează cercetarea locului faptei.

În practica judiciară s-a arătat că obligația de a nu părăsi locul accidentului revine tuturor conducătorilor auto implicați în accident, adică: conducătorul auto care a provocat nemijlocit accidentul, conducătorul vehiculului accidentat (dacă este cazul), conducătorii altor vehicule aflate în perimetrul locului dacă au contribuit într-o formă sau alta, mai mult sau mai puțin la producerea accidentului. Astfel, inculpatul, angajându-se într-o depășire nereglementară (fără să se asigure), a contribuit în cea mai mare măsură la producerea accidentului, având astfel obligația legală de a nu părăsi locul accidentului. Neoprint, deși a văzut tot ce s-a întâmplat, plecând imediat de la locul accidentului, el a devenit subiect activ al infracțiunii.⁵

Relevantă pentru existența situației premisă este condiția numărului de îngrijiri medicale necesare pentru vindecarea leziunii victimei, produse prin accidentul de circulație, chiar dacă imediat după producerea accidentului leziunile par superficiale. Astfel, într-o altă soluție s-a arătat că în urma producerii accidentului, victima a fost proiectată la pământ iar autoturismul a fost avariat, inculpatul părăsind locul accidentului deoarece victime ar fi declarat că se simte bine. Ulterior s-a stabilit că victima suferise leziuni pentru a căror vindecare a fost nevoie de 35-30 de zile de îngrijiri medicale, astfel că inculpatul a fost condamnat pentru săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 89 al. 1 din OUG nr. 195/2002 republicată.⁶

Situațiile în care subzistă obligația legală de a nu părăsi locul accidentului sunt două la număr: una care are ca premisă producerea unui accident de circulație în urma căruia a rezultat uciderea sau vătămarea integrității corporale sau sănătății unei sau mai multor persoane, și una care are ca premisă producerea accidentului ca urmare a unei infracțiuni, fără a se impune de către lege anumite urmări ca în primul caz. Practica judiciară a stabilit că, ori de câte ori accidentul a fost provocat de un conducător de vehicul care avea în sânge o îmbibație alcoolică, chiar dacă aceasta nu a fost încă stabilită, acesta avea obligația de a nu părăsi locul accidentului, deoarece doar organele judiciare sunt în măsură să califice fapta ca infracțiune⁷. S-a concluzionat în speță că ”pentru existența infracțiunii de părăsire a locului accidentului prevăzută de art. 89 al. 1 din OUG nr. 195/2002, nu prezintă relevanță că vătămarea corporală produsă, chiar din culpă, sau uciderea unei persoane are sau nu caracter penal”, conținutul infracțiunii fiind realizat chiar dacă nu există vinovăție în producerea accidentului din partea conducătorului auto care a plecat fără încuviințarea organelor judiciare.⁸

⁵ Curtea de Apel Târgu Mureș, secția penală, dec. nr. 89/26 februarie 1999, www.spete.avocatura.com.

⁶ Curtea de Apel Alba Iulia, secția penală, dec. nr. 423/4 septembrie 2008, www.jurisprudencedo.com.

⁷ Curtea de Apel Cluj, Secția penală și de minori, dec. nr. 1614/13 octombrie 2011., <http://portal.just.ro/InstantaJurisprudenta.aspx?idInstitutie=33>

⁸ Idem.

În literatura de specialitate s-a mai arătat că noțiunea de accident de circulație exclude fapte intenționate, referindu-se doar la incidentele auto produse din culpă, cu caracter ”întâmplător”.⁹

Urmarea imediată a acestei infracțiuni constă într-o stare de pericol. Doctrina a arătat că pentru existența infracțiunii nu este necesar ca activitatea de stabilirea adevărului să fie afectată¹⁰, opinie pe care nu o împărtășim deoarece, părăsind locul accidentului, organele judiciare sunt private de obținerea unei probe esențiale, și anume obținerea declarației celui care a provocat direct accidentul sau a fost implicat într-un alt mod în producerea acestuia.

Dacă accidentul de circulație este provocat de către un conducător de vehicul care nu posedă permis de conducere, or permisul acestuia fusese retras, anulat ori fals, cel în cauză părăsind totodată locul accidentului, acesta va răspunde atât pentru infracțiunea prevăzută de art. 86 al. 1 sau 2 din OUG nr. 195/2002 republicată, cât și pentru infracțiunea prevăzută de art. 89 al. 1 teza a II-a (accidentul s-a produs ca urmare a unei infracțiuni), aflate în concurs real.

Raportul de cauzalitate rezultă *ex re* din săvârșirea faptei. Fiind vorba despre o infracțiune de pericol, raportul de cauzalitate nu trebuie dovedit, ci se prezumă.

Fapta prevăzută de art. 85 alin. 1 din OUG nr. 195/2002 trebuie comisă *pe drumurile publice*, legiuitorul prevăzând în norma de incriminare o cerință esențială referitoare la *locul* comiterii infracțiunii. Practica judiciară a extins sfera noțiunii de *drum public*, arătându-se că aceasta include nu doar partea carosabilă, ci și trotuarul.¹¹ De asemenea, prevederile art. 221 din Regulamentul de aplicare a OUG nr. 195/2002 condiționează ca accidentul să se fi produs pe un drum deschis circulației publice, situație în care și un accident produs pe un drum forestier deschis temporar ar intra sub incidența prevederilor art. 89 din OUG nr. 195/2002.¹²

Infracțiunea prevăzută de art. 89 din OUG nr. 195/2002 se comite cu intenție directă sau indirectă, cu precizarea că pentru existența infracțiunii nu este necesară intenția de sustragere de la urmărire, ci de zădărniciere a efectuării unor constatări utile.¹³ În cuprinsul normei de incriminare nu sunt prevăzute cerințe speciale referitoare la mobilul sau scopul săvârșirii infracțiunii.

În ceea ce privește formele acestei infracțiuni, deși posibile, actele preparatorii precum și tentativa nu sunt incriminate. Fapta se consumă în momentul în care executarea acțiunilor descrise în *verbum regens* – părăsirea locului accidentului – este finalizată, adică făptuitorul s-a deplasat de la locul producerii accidentului.

Așa cum se poate observa din economia textului art. 89, alineatul 2 reglementează o variantă a infracțiunii tip. Constituie de asemenea infracțiune și fapta oricărei persoane de a modifica starea locului sau de a șterge urmele accidentului de circulație din care a rezultat uciderea sau vătămarea integrității corporale ori a sănătății uneia sau mai multor persoane, fără acordul echipei de cercetare la fața locului. Observăm că legiuitorul face vorbire doar despre accidente care au produs anumite urmări - uciderea sau vătămarea integrității corporale ori a sănătății uneia sau mai multor persoane -, nu și despre accidente produse ca urmare a săvârșirii unei infracțiuni. A include în situația premisă a acestei variante și accidente care au fost produse ca urmare a unei infracțiuni înseamnă a încălca previzibilitatea normei de incriminare,

---

⁹ A se vedea A. Hotca, *Comentariu la art. 89 din OUG nr. 195/2002* în A. Hotca, M. Dobrinou, *op.cit.*, p. 524.

¹⁰ Idem, p. 524.

¹¹ Curtea de Apel Suceava, secția penală, dec. nr. 453/15 august 2005, www.jurisprudenta.com.

¹² Idem.

¹³ Curtea Supremă de Justiție, secția penală, dec. nr. 2878/2001, www.scj.ro.

extinzând sfera de aplicabilitate a normei penale și la situații care nu sunt prevăzute expre în ipoteza normei penale. S-ar încălca în același timp și principiul legalității incriminării, realizându-se o analogie *in malam partem*, neacceptată, așa cum am arătat anterior, în dreptul penal.

Alineatele 3, 4 și 5 ale art. 89 din OUG nr. 195/2001 reglementează trei situații în care caracterul penal al faptei este exclus. În opinia noastră, aceste situații au natura juridică a unor cauze justificative întrucât, deși fapta comisă (părăsirea locului producerii accidentului) este tipică, adică corespunde modelului de incriminare descris în norma de incriminare, aceasta nu contravine ordinii de drept întrucât făptuitorul are o justificare legală în a acționa contrar preceptului normei. Natura juridică a acestor cauze se deduce din exprimarea legiuitorului care folosește sintagma *nu constituie infracțiune*. Aceste situații sunt:

a) situația în care conducătorul de vehicul, în lipsa altor mijloace de transport, transportă el însuși persoanele rănite la cea mai apropiată unitate sanitară în măsură să acorde asistență medicală necesară și la care a declarat datele personale de identitate și numărul de înmatriculare sau înregistrare a vehiculului condus, consemnate într-un registru special, dacă se înapoiază imediat la locul accidentului (art. 89 al. 3). În acest caz există, în opinia noastră, o situație stare de necesitate specială, ce derivă din nevoia imperativă de a salva viața victimei sau de a-i acorda acesteia îngrijirile medicale într-o unitate sanitară. Firește, efectul justificativ este condiționat de înapoierea autorului accidentului la locul producerii acestuia și de comunicarea către unitatea sanitară a datelor sale de identificare. Neîndeplinirea acestor din urmă condiții *cumulative*, atrage imposibilitatea reținerii acestei cauze justificative în beneficiul făptuitorului.

b) situația în care conducătorul autovehiculului cu regim de circulație prioritară părăsește locul accidentului, dacă acesta anunță de îndată poliția, și după terminarea misiunii se prezintă la sediul unității de poliție pe a cărei rază de competență s-a produs accidentul, în vederea întocmirii documentelor de constatare. Și în această situație vorbim despre o stare de necesitate specială ce derivă din regimul de circulație prioritară a autovehiculului implicat în accident. Și de această dată legiuitorul a prevăzut o serie de condiții *cumulative* pentru ca această cauză justificativă să își producă efectele, respectiv, să fie anunțate *de îndată* organele de poliție despre producerea accidentului și prezentarea conducătorului auto la sediul unității de poliție după terminarea misiunii ce a implicat autovehiculul cu regim prioritar de circulație.

c) situația în care victima părăsește locul faptei, dar conducătorul de vehicul anunță imediat evenimentul la cea mai apropiată unitate de poliție. Plecarea benevolă a victimei de la locul accidentului face ca fapta celui care a părăsit locul accidentului să nu constituie infracțiune, doar dacă conducătorul autovehiculului raportează incidentul la cea mai apropiată unitate de poliție.

Întrucât cele trei situații au natura juridică a unor cauze justificative, efectul acestora constă în înlăturarea caracterului infracțional (nejustificat) al faptei, fiind înlăturată, pe cale de consecință și răspunderea penală a făptuitorului. Efectul acestora se va produce *in rem*, cu privire la toți participanții care au contribuit la comiterea faptei.